

עפ"ג 45107/11/17 - אביחי כץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 45107-11-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערער
אביחי כץ
ע"י ב"כ עו"ד יהודה שושן
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד"ר אוהד גורדון) מיום 25.10.17
בת"פ 36023-11-15

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת לחבלה ונדון ל - 40 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, שני חודשי מאסר על תנאי בגין עבירה ובה יסוד של אלימות פיזית כלפי הגוף ופיצוי למתלונן בסך 600 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וכנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 7.4.13 בסמוך לשעה 02:00 בלילה, עת שירת המערער כראש צוות בילוש במשטרה ובמהלך פעילות שגרתית של צוות הבילוש באזור הר הצופים בירושלים, עוכב רכבו של המתלונן, בו נסעו גם שלושה מחבריו, לאחר שנסע בניגוד לכיוון התנועה ועל רקע חשד לנהיגה בשכרות. באותה עת עברה במקום נידת סיור של מג"ב, והמערער, שהבחין בה, ביקש את סיועה באבטחת האירוע. המערער הורה למתלונן לעצור וערך חיפוש ברכבו באמצעות פנס, במהלכו מצא אקדח מוטמן תחת המושב האחורי. לבקשת המערער, הזדהה המתלונן, שהיה שרוי בגילופין ולאחר שימוש בסם מסוג חשיש, כמי שנהג ברכב. על רקע חשש של המערער כי מדובר באירוע פח"ע, הצמיד המערער את המתלונן לרכב וכבל אותו. במהלך ויכוח שהתנהל בין המתלונן למערער, בעוד המתלונן כבול, הכה המערער את המתלונן בפניו באמצעות פנס שהיה בידו לצורך ביצוע החיפוש, והפילו ארצה. בעודו על הקרקע כבול, הכה המערער את המתלונן ביחד עם שוטרים נוספים שנכחו במקום וגרמו לו לחבלות. בעת רישום דו"חות על האירוע, תיאר המערער עם שוטר נוסף לכתוב דוחות פעולה כוזבים המתארים באופן שקרי את נסיבות פציעתו של המתלונן,

ונכתב, בניגוד למה שהתרחש בפועל, כי החבלות נגרמו כתוצאה מכך שהמתלונן השתולל והטיח ראשו במדרכה. הוסף כי חל שיהוי של שנתיים וחצי בהגשת כתב האישום. שירות המבחן המליץ על אי הרשעה. בא פירוט למצבו הפיזי של המערער (מסמכים הנוגעים לכך הוגשו). נטען כי במידה שההרשעה תישאר על כנה - המערער יפוטל. הוסף כי המערער בן למשפחה נורמטיבית מאוד.

באשר להימנעות מהרשעה באה הפנייה להחלטות אשר הורו על אי הרשעה ויש בהחלטות אלה, כך נטען, לתמוך באי הרשעת המערער, במיוחד לאור פיטוריו הצפויים של המערער, מה עוד שהאירוע הוא חריג לאורח חייו של המערער.

לגבי חומרת העונש באה הפנייה לפסיקה שעסקה במקרים חמורים יותר מאלה וכי לא רק שנמנעה מהרשעה אלא העונש המתאים והראוי בענייננו הנו לכל היותר של"צ.

3. ב"כ המשיבה טענה כי גזר דינו של בית משפט קמא מפורט ומנומק. בית משפט קמא ראה אל מול עיניו את המערער כמות שהוא ועל כן אין מקום להתערב בהחלטתו. לעניין אי הרשעה - מדובר בנסיבות חמורות, באירוע מתמשך והתנהגות המערער לאחר האירוע, ואלה מורים על הרשעה. התסקיר לא נועד אלא לקבל תמונה מלאה לקראת מתן גזר דין ואין בהזמנת תסקיר לכבול שיקול דעת בית המשפט. לעניין המשך שירות המערער בשירות המשטרה - יתכן שהמערער יפוטל, אך לא זה המקום לתת את מלוא המשקל לשאלה זו שכן אנו נמצאים בהליך פלילי. לעניין העונש - בית משפט קמא התייחס למכלול השיקולים והחליט על עונש מוחשי ראוי. על כן, יש לדחות הערעור על כל חלקיו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 32 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים, ללא הרשעות קודמות. לאחר ביצוע העבירה הועבר לתפקיד במחלקת הדוברות המשטרתית. לאחרונה עבר קורס חובשים וקורס נהיגה על אמבולנס, אשר הופסק בשל ההליך הפלילי. המערער לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה, הביע צער ותחושת בושה ואשמה ותיאר כי האירוע השפיע על מצבו הבריאותי. שירות המבחן התרשם כי לא קיימים קווים אלימים מושרשים באישיותו, אך העריך כי נסיבות גדילתו הותירו בו משקעים העלולים להביא להישנות ביצוע העבירות. הומלץ להימנע מהרשעתו על מנת שלא לפגוע בהעסקתו כשוטר ולהטיל עליו של"צ בהיקף 180 שעות.

דין

5. ככלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, ניתן להימנע מהרשעה (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל). בהלכה הפסוקה נקבע כי ביהמ"ש רשאי שלא להרשיע נאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על ההרשעה מבלי לפגוע

באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)).

לא בכדי הביע בית משפט קמא צער נוכח ההכרעה בעניינו של המערער, שמתמונת חייו מצטייר כאדם חיובי ונורמטיבי, התורם לחברה, לרבות בשירות משטרתי מוצלח ומוערך לאורך מספר שנים. יחד עם זאת, המעשים שביצע המערער מכוערים וחמורים ולא ניתן להימנע מהרשעה בעניינו. סוג העבירה ונסיבות ביצועה אינם מאפשרים להימנע מהרשעה, ובכללן, הכאת אדם כבול, הכאה חוזרת בעת שהיה מוטל על הקרקע כבול, בידי שוטר המבצע את המעשים במהלך מילוי תפקידו ואמון על הגנת אזרחים, תוך גרימת חבלות, ומלווה בניסיון להסתיר את המעשים בדרך של מילוי דוחות כוזבים. לא ניתן להימנע מהרשעה במקרה זה מבלי לפגוע פגיעה מהותית בשיקולי הענישה האחרים. באשר לפגיעה שתיגרם למערער בגין הרשעתו, נכונה קביעתו של בית משפט קמא, כי לא הוכח שהרשעתו תוביל לפיטוריו מהמשטרה, אלא מטיעוני הצדדים עלה כי הדבר מסור לשיקול דעתה של המשטרה. בנוסף, מהתסקיר עולה כי למרות העבירה ולאורך ההליך הפלילי דנן, המשיכה המשטרה להעסיק את המערער תוך שיבוצו בתפקידים אחרים.

6. באשר לחומרת העונש, כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה כנה מצדו, תפקודו החיובי, כעולה מתסקיר שירות המבחן, תרומתו לחברה, היות העבירה חריג לאורחות חייו, העדר הרשעות קודמות והשלכות המקרה על מצבו הבריאותי של המערער, כפי שפורט בתסקיר. כמו כן, יש להתחשב לקולה בכך שהמעשים בוצעו על רקע חשדו של המערער כי מדובר באירוע של פעילות חבלנית עוינת, לאחר שאיתר אקדח חבוי ברכב, בחשד כי המתלונן נהג תחת השפעת סמים ובגילופין, בשעת לילה ובסמוך לבסיס, והלחץ שהוטל על המערער כמי שהיה המפקד בשטח והתעצם נוכח הוויכוח עם המתלונן. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, כאמור לעיל, תוך ניצול תפקידו לרעה, המחייבים מסר הרתעתי המוקיע את המעשים וימנע את הישנותם. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות כאמור בחוות דעת הממונה ביום 7/6/18.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד